

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Hierosolymis, in sancto seruatoris nostri resurrectionis loco,
templum extruendum mandauerat. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

*Litteræ eius ad Aegyptios & hortatio, vt ad concordiam
redeant. CAP. XXII.*

Verum cum iam inter omnes pax esset conciliata, solos Aegyptios seditiosa contentio, mutuo inter ipsos distraxit, ita vt imperatori de integro non nihil negocii facerent illi quidem: sed tamen bilem ei minime commouerent: quippe eos vt patres, imò verò vt Dei prophetas, omnino honorifice reuerens, illos secundo accersere dignatus est se rursus non inuitum, tanquam arbitrum, eorum controuersis interponere: illis iterum munera honorificè impertire: arbitrium suum & sententiam per epistolam significare, & concilii decreta suo sigillo rata facere. Hortari etiam, vt concordia adhererent, vt non distraherent ecclesie dirimerentque confessum, sed diuini iudicii recordationem intima cogitatione complecterentur. Ista per litteras imperator illis significauit.

*Quomodo pias cum populis tum episcopis, litteras subinde
scripserit. CAP. XXIII.*

Alia item infinita his similia scripsit, vixque dici potest, quot & quàm multas epistolas exarauit: interdum Episcopis, ea quæ ad ecclesiarum Dei commodum spectabant, præscribendo: interdum etiam cum ipsa multitudine per litteras colloquendo, & vt beatum decet, singulos è populo, fratres & conseruos appellando. Cæterum ista seperato opere tractare, cum satis suppetit otii, commodius erit, ne præsentis historiae tanquam corpus medium incidatur.

*Quomodo Hierosolymis, in sancto seruatoris nostri resurrectionis
loco, templum exiruendum mandauerat.
CAP. XXIIII.*

His rebus ad hunc modum constitutis, aliud quoddam opus maximè memorabile apud Palæstinorum gentem diuinus iste imperator efficere aggressus est. At quodnam quæso! sanctissimum illum salutaris Christi resurrectionis locum Hierosolomis, existimauit ita à se resur-

illustrari debere, vt omnibus eximius & veneratione dignus videretur. Idcirco mandauit in eo statim templum construere, neque istud opus aggredi absq; pulsu diuino, imò vero ipso seruatoris spiritu incitatus, in animum induxit.

Quomodo sepulchri Christi memoriam impii, puluere ac sordibus adaggeratis tollere studuerunt, Veneris quoque sacrario ibidem extracto.

CAP. XXV.

Olim enim viri impii, imò vero istorum subsidio vniuersum dæmonum genus, omni studio incubuit, vt illud diuinum immortalitatis monumentum tenebris obrueret obliuioneq; penitus deleret. Ad quod quidem Angelus è cælo delapsus, luminis claritate refulgens, non solum lapidem reuoluebat ab illis, quorum animi instar lapidis obduruissent, verum etiã quem ipsi inter mortuos adhuc versari putabant, eum mulieribus viuere annuntiauit, & ad vitam & resurrectionem illius, qui querebatur, illustrandam, incredulitatis lapidem ab eorũ mentibus amouit. Istud seruatoris sepulchrũ impii quidẽ & scelerati homines ex hominũ memoria delere cogitabant, & (quæ eorũ inscitia fuit) censebãt veritatẽ ad hũc modum se posse occultare. Itaq; primũ permultũ capere laboris cœperunt in terra aliunde & extrinsecus inuehẽda, qua locum vniuersum obducerent. Deinde cum molẽ terræ in immẽsam altitudinẽ erexissent, constrauissentq; lapidibus, diuinum sepulchrum, ingente aggere supra iniecto, obtegere. Post cum nihil iam illis ad opus explendum deesset, super illum terræ tumulum, nefandum reuera & execrabile bustum animarum construere, & recessum lasciuæ Veneris dæmoni vnã edificare, simulachrique mortuis complere: tum detestabiles ibi victimas super impuras aras & omni nequitia labe pollutas immolare. Nam non aliter illud, quod instituerant, se putabãt ad exitum posse perducere, quã vt per ista nefaria scelera, salutare illud sepulchrũ penitẽ obruerẽt. Verũ miseri illi neutiquã illud poterant intelligere, quòd sol ipse (modo terrã suo splendore collustrare, & cõsuetũ sibi cursũ in cęlo obire pergeret) nõ posset præclarũ illud facinõ

M m 2 Christi